

عنوان مقاله:

لزوم کاربرد مقررات ، استاندارد و محدودیت زیست محیطی در کاربرد لجن فاضلاب در کشاورزی در کشور ایران

محل انتشار:

سومین کنگره ملی بازیافت و استفاده از منابع آلی تجدید شونده در کشاورزی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

افشین تکدستان - عضو هیئت علمی گروه مهندسی بهداشت محیط زیست دانشگاه جندی شاپور اهواز

مریم پازوکی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران محیط زیست دانشکده محیط زیست دانشگاه

خلاصه مقاله:

در کشور ما تا افق 1400 تعداد تصفیه خانه فاضلاب شهری به 800 عدد خواهد رسید که اکثر سیستم تصفیه فاضلاب شهری به دلیل راندمان بالا ، قابلیت کاربرد در شرایط اقلیمی مختلف و همچنین نیاز به فضای کمتر از نوع سیستم لجن فعال می باشند . لجن اولیه و ثانویه فاضلاب باقیمانده حاصل از تصفیه فاضلاب است که متوسط سرانه لجن اولیه و ثانویه تولیدی در سیستم های متعارف تصفیه فاضلاب به ترتیب 0/7 و 2 لیتر به ازای هر نفر در روز برآورد میشود . در دهه های اخیر با محدودیت های قانونی که در مورد روشهای سوزاندن و دفع لجن در زمین و دریا بوجود آمده است ، روش کاربرد لجن در زمین جهت مصارف مختلف کشاورزی بطور گسترده ای مورد توجه قرار گرفته است . در این روش از حجم زیاد آب و خاصیت کودی لجن پس از بیخطر سازی و تصفیه جهت آبیاری و اصلاح خاک استفاده می گردد . اگر چه لجن دارای مواد مغذی گیاهی مفید بوده و باعث اصلاح خاک میشود اما ممکن است حاوی انواع پاتوژن ها ، فلزات سنگین و ترکیبات آلی سمی باشد که کاربرد این لجن ها میتواند خطر بالقوه ای برای محصولات ، حیوانات و انسان داشته باشند و از طرفی باعث آلودگی خاک و آبهای سطحی و زیرزمینی شوند . متأسفانه در کشور ما هیچ استاندارد ، محدودیت و مقررات زیست محیطی جهت دفع و استفاده مجدد از لجن در زمین جهت مصارف کشاورزی وجود ندارد ، لذا هدف از ارائه این مقاله علاوه بر تعیین سرانه تولید لجن اولیه و ثانویه و خطرات زیست محیطی آنها ، جدید ترین استانداردهای زیست محیطی در کاربرد لجن در خاک از نظر پاتوژنها ، فلزات سنگین و مواد آلی سمی با توجه به نوع محصول و زمان برداشت مرور می گردد

کلمات کلیدی:

لجن فاضلاب ، تصفیه لجن ، استفاده مجدد در کشاورزی ، استاندارد زیست محیطی ، فلزات سنگین و پاتوژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39026>

